זרע קודש — ראש חודש סיון

הנה בר"ח סיון באו ישראל למדבר סיני ובא להם אז הכח הקדושה שיוכלו לומר נעשה ונשמע אח"כ בלב שלם כי אמרו ז"ל יצרו של אדם מתגבר כו' ואלמלא הקב"ה עוזרו לא הי' יכול לו וזה העזר אלקי בא להם תיכף בר"ח וז"ש אלו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו רק שרצה ית' שיוציאו ישראל מכח אל פועל זה העזר שיאמרו בפה נעשה ונשמע שיחזיק לנו ית' טובה ע"ז שאמרנו נו"נ ע"ד כי אתה תשלם לאיש כמעשיהו כאילו הוא העושה אף שאתה ית' העושה והנה בכאן אמר הכתוב בחדש השלישי לצאת בנ"י מאמ"צ ביום הזה באו מדבר סיני ולא אמר כלל באיזה יום בחודש השלישי וחז"ל אמרו שהי' בר"ח ונראה דדייקי מדכתיב ביום הזה גי' של זה הוא י"ב נגד י"ב צרופי הוי' שמאירים בר"ח כי בכל חודש שולט צירוף אחד מצרופי הוי' עכ"ז כיון שכ"א כלול מחבירו בכל ר"ח מתגלה הארה מי"ב צרופי הוי' כולם ולכן נקרא ר"ח זה גי' י"ב ולכן חדש גי' שי"ב גי' י"ב פעמים הוי' וזהו שאמרו מדכתיב ביום הזה פי' ביום שמתגלים בו צרופי הוי' מנין זה וי"ב צרופי הוי' גי' שי"ב כנ"ל וז"ש עלית למרום שבית שבי ובר"ח הי' נתינת התורה בכח ואח"כ בפועל והנה כתיב בס"י המליך אות ז' כו' סיוון בשנה תאומים בעולם. רמוז חודש סיוון באות ז' כי בשבת ניתנה תורה דוגמת מלכה שהולכות עם חברותי' בכלי זיין והולכים חיילותי' ג' לפני' וג' לאחרי' ובשבת ניתנה תורה שחצבה עמודי' שבעה וסיוון ג' ב"פ שם ס"ג וכן גי' ב"פ חוטם נגד ב' נקבי האף דכתיב לריח שמניך טובים על התורה והכל נמשך ע"י שם אהי' וה"פ אהי' נגד ה' חומשי תורה ג' זבולן שהוא שבט שלישי לדגלים והקריב ביום ג' בחודש ניסן שהוא נגד סיוון חודש שלישי גם זבולן מתחיל בז' ולסיוון המליך אות ז' ומזל סיוון תאומים זה מורה אות א' שהוא בין ב' יוד"ן מחבר יו"ד תתאי ביו"ד עילאי שיו"ד רומז לחכמה כי מי שהוא חכם בעניני עוה"ז ואינו מחבר החכמות לחכמה עילאי אין זה חכם כלל ולכן כשנולד עשו כתיב תומים חסר א' כי לא הי' בו חיבור הנ"ל של האל"ף ועיין מה שכתבנו ע"פ פנים בפנים דבר כו' ואחת דבר אלקים שתים זו שמענו שיכול להיות שלא שמענו מאתו רק הא' דאנכי ומזה השגנו המ"ע ול"ת נמצא שהאלף הי' מחבר העשה ול"ת וכן כל התורה היא בדרך תאומים סתום וגליא ולכן בסיני ירדה שנאה לאוה"ע שיש להם חכמות חיצוניות ואינם מחוברים לתורה והנה הצירוף מצרופי הוי' שבחודש סיוון הוא צירוף היוצא מר"ת "ידות "ולצלע "המשכן "השנית כי אותיות הוי' שרשם ג' אותיות יה"ו וה' אחרונה נשתלשלה מה' ראשונה ומתאחדים לה' אחת בשורשם העליון רק כי העוה"ז בה' בראם והי' צריכה התורה להתלבש בלבוש ונעשה ב' ההי"ן והתורה בחי' אות ו' המחבר השני ההי"ן ולכן בחודש שניתנה התורה לעוה"ז ותלכנה שתיהן כ' בס' שתי ההי"ן וזהו מורה מזל תאומים שהתורה מחברת עוה"ז לעוה"ב וחכמה תתאי לחכמה עילאי ומחוברים הב' ההי"ן וכן תאומים מורה על ב' תורות תואמי צביי' וכן עד"ז מחברת השני ידות שמאל וימין ונעשה ע"י התורה משניהם יד אחת ימין כי בבחי' שורש הידות לית שמאלא בעתיקא רק בהשתלשלות נעשה ב' ידות ואז נעשה ג"כ

ולצלע המשכן השנית בחי' ה' אחרונה כי צלע בחי' נוקבא ע"ד ויבן את הצלע ונוקבא בחי' שמאל וע"י התורה נתחבר הכל ונעשה משמאל ג"כ ימין וז"ש וישא אהרן את ידו וקרינין ידיו כי מב' ידים נעשה יד אחת ולכן מחברים הכהנים בשעת נשיאת כפים הידים ועושין בין ב' ידים רק ה' אווירים לאכללא שמאלא בימינא לעשות משניהם יד אחת והר"ת מברכת כהנים ג' ב"פ מנצפ"ך שמורים דין שהכהן ממתיק הכל כנ"ל וכן ממתיקין ע"י התורה שנקראת תורת חסד ונקראת אש דת להמתיק ב"פ י"ד גי' כח וז"ש כח מעשיו הגיד לעמו שכשנעשה מב' ידים יד אחת ממשיכין מחכמה כח מה: